

תוכן העניינים

ט	פתח דבר
1	מבוא
7	פרק א: בעיית שניותה של הנפש
	1. הנפש בבחינת ריבוי 7
	2. מן הנפש בבחינת ריבוי אל הנפש בבחינת אחדות 18
	3. מן הנפש בבחינת אחדות אל הנפש בבחינת ריבוי 25
30	פרק ב: תורת ההיזכרות: 'זוכר' ו'נזכר'
	1. המובנים השונים של 'העלאת זיכרונות' 30
	2. תורת ההיזכרות ב'מנון' 31
	3. תורת ההיזכרות ב'פיידון' והיחס בינה לבין תורת ההיזכרות ב'מנון' 36
	4. הקביעות הפסיכולוגיות המובלעות בתורת ההיזכרות 43
	5. 'זוכר', 'נזכר' והשניות שבנפש 45
51	פרק ג: השניות לאור התנגדויותיהם של סימיאס ושל קביס
	1. סוף ההוכחה המבוססת על תורת ההיזכרות 51
	2. הטענה כי 'הנפש היא הרמוניה' והפרכתה 58
68	פרק ד: הנפש והחיים
	1. כמה קשיים בפירוש ההוכחה האחרונה 69
	2. הצעת פתרון 80
	3. הטיעון האחרון 99
	4. החיים, המוות ושניות הנפש 106
110	פרק ה: סכסוכי הנפש
	1. פשטו של סכסוך הנפש ב'פיידון' ובעיותיו הפרשניות 110
	2. משמעות המוות בסכסוך הנפש 114
	3. פירוש סכסוך הנפש בעזרת ההוכחות ב'פיידון' 121

- 4. תפקיד ההוכחה הראשונה בפירוש הסכסוך ב'פיידון' 126
- 5. סכסוכי הנפש ב'מדינה' 130
- 6. היחס בין הסכסוך ב'פיידון' ובין הסכסוכים ב'מדינה' 135

142

סיכום

148

הקיצורים הביבליוגרפיים

156

מפתח העניינים

פתח דבר

ספר זה הוא עיבוד של עבודת הדוקטור שהכנתי בהדרכתם של פרופ' עמיהוד גלעד מאוניברסיטת חיפה ושל פרופ' שמואל שקולניקוב מן האוניברסיטה העברית בירושלים. בעונג אני מודה לכמה אנשים. קודם כול אמי, ציפורה – היא חסכה מלחמה כדי לטעת בי את אהבת הדעת. אסנת צוקייר תמכה בי בחמימות ובנדיבות במשך השנים שכתבתי את עבודת הדוקטור. פרופ' שקולניקוב ליווה אותי בכל שלבי הכשרתי האקדמית. מכון בן-גוריון לחקר ישראל והציונות באוניברסיטת בן גוריון בנגב – ביתי האקדמי מאז לימודי לתואר דוקטור – סייע בהוצאת הספר, ובעיקר מנהלו לשעבר, ד"ר טוביה פרילינג. חבריי המסורים, ד"ר אבי בראלי ומיקי מבורך, קראו טיוטות, הקשיבו בסבלנות לקרעי רעיונות והועילו לי בשכלם החריף. טלי אמיר ליטשה את הטקסט ברגישות ובתבונה. דן בנוביץ טיפל במסירות בהוצאת הספר לאור. אחרון הוא מורי וחברי היקר עמיהוד גלעד: הוא עודד אותי להעז לחשוב, ומילא את שולי הדפים בהערות. ככל תג שבהן ניכר ארוס פילוסופי נפלא. הוא מורי במלוא מובנו של התואר הזה.

כותרתו של הספר 'הנפש גדולה והחיים קטנים' לקוחה מפרנגו פסואה. במשך שנות חיבורו של ספר זה חשתי שאני מבטא בעיונים אלו, בפרשנותי על 'פיידון' לאפלטון, את רגשותיי כלפי נפשו הגדולה וחיינו הדחוקים של אבי, יוסף יואכים. מבעד לסורג מילים מופשטות אלו סיפרתי משהו על חיי. איש קשה יום, צנוע וחרישי זה חלף בעולמי כשהוא רומז לפלא שבנפש האדם. הספר הוא נר לזכרו.

גדעון כ"ץ